

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203482
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718203482.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci navrhovateľky C.. R. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., M. E. XXXX/XX, proti oprávnenej osobe - plnoletému synovi U. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., M. Rázusa XXXX/XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 7Pc/6/2018-10 zo dňa 26. 07. 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie navrhovateľky o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“, alebo „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že zrušuje vyživovaciu povinnosť matky C.. R. V., nar. XX. XX. XXXX, voči plnoletému synovi U. V., nar. XX. XX. XXXX, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/19/2015-105 zo dňa 24. 11. 2015, a to počnúc dňom právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu domáhala zrušenia vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu. Návrh odôvodnila tým, že vyživovacia povinnosť k synovi bola naposledy stanovená rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8P/19/2015 zo dňa 24. 11. 2015. Od mesiaca augusta 2017 žije plnoletý syn u navrhovateľky. Navrhovateľka synovi poskytuje ubytovanie a starostlivosť a je toho názoru, že otec plnoletého syna by mal platiť výživné, nakoľko syn študuje a nie je schopný sám sa živiť.

3. Oprávnená osoba doručila súdu prvej inštancie písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľky, v ktorom uviedla, že s návrhom matky na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému synovi súhlasí.

4. Prvostupňový súd návrhu matky na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu vyhovel, pretože oprávnená osoba - plnoletý syn skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v návrhu žiadnym spôsobom nerozporoval a so zrušením vyživovacej povinnosti súhlasil.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol poukazujúc na ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku súd prvej inštancie podala odvolanie navrhovateľka. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za neúplné, pretože súd v nedostatočnej miere sa zaoberal platením výživného na už plnoletého syna, čím podľa jej názoru došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane jeho otca. Navrhovateľka má za to, že na základe § 451 a 454 Občianskeho zákonníka vyplatené výživné sa

pokladá za bezdôvodné obohatenie a ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musí obohatenie vydať tomu na úkor koho sa získalo. Svoju povinnosť platiť výživné si plnila až do dosiahnutia plnoletosti syna. Otec si vyživovaciu povinnosť voči synovi neplní, a nepreukázal, akým spôsobom boli použité finančné prostriedky určené pre plnoletého syna. Podľa jej názoru boli splnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému synovi spätne k dátumu nadobudnutia plnoletosti a to podľa zásady o vydaní bezdôvodného obohatenia sa otca. Navrhla, aby odvolací súd zrušil jej vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi určenú rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/19/2015-105 zo dňa 24. 11. 2015 počnúc mesiacom január 2018, kedy syn nadobudol plnoletosť a aby syna zveril do starostlivosti matky a otcovi plnoletého syna nariadil vrátiť už vyplatené výživné na účet matky do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

7. Oprávnená osoba - plnoletý syn navrhovateľky vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že odvolanie navrhovateľky uznáva a aj trvá na zrušení vyživovacej povinnosti.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), skúmal prípustnosť podaného odvolania navrhovateľkou, ako jednu z procesných podmienok odvolacieho konania a odvolanie navrhovateľky podľa § 386 písm. b) CSP odmietol.

9. Podľa ust. § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Právo na podanie odvolania sa priznáva účastníkovi konania len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jeho neprospech. Na to, aby bolo rozhodnutie vydané v neprospech účastníka konania je potrebné, aby účastníkovi konania bola spôsobená ujma na jeho právach.

13. Keďže v súdnej veci sa navrhovateľka domáhala zrušenia vyživovacej povinnosti k oprávnenej osobe - plnoletému synovi, naposledy určenej rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/19/2015-105 zo dňa 24. 11. 2015 a v návrhu neuviedla dátum, od ktorého navrhuje zrušiť vyživovaciu povinnosť, a následne súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľky voči oprávnenej osobe plnoletému synovi naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/19/2015-105 zo dňa 24. 11. 2015 a tu počnúc dňom právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku, možno jednoznačne uzavrieť, že odvolaním napadnutým rozsudkom nebolo rozhodnuté v neprospech navrhovateľky, ako účastníčka konania. Odvolací súd preto dospel k záveru, že ujma navrhovateľke odvolaním napadnutým rozsudkom nevznikla, preto odvolací súd podľa § 386 písm. b) CSP odvolanie navrhovateľky odmietol.

14. Navyiac odvolací súd k požiadavke navrhovateľky, aby otec plnoletej oprávnenej osoby - syna navrhovateľky platil výživné, považuje za potrebné uviesť, že konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené v § 154 a nasl. Civilného mimosporového poriadku.

15. V zmysle § 155 CMP sa konanie začína len na návrh. Konaním vo veciach výživného plnoletých osôb je teda návrhovým konaním a plnoletá osoba, ktorá je toho názoru, že má nárok na platenie výživného, musí si uplatniť tento svoj nárok voči povinnej osobe na súde samostatným návrhom.

16. Pokiaľ sa navrhovateľka v odvolaní domáhala zmeny odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu tak, že aby otcovi plnoletého syna navrhovateľky bolo nariadené vrátiť už vyplatené výživné na účet navrhovateľky (matky) do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, k tomu odvolací súd uvádza, že v zmysle § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť. Ak návrhom na začatie konania sa navrhovateľka domáhala voči oprávnenej osobe - plnoletému synovi zrušenia vyživovacej povinnosti a jej návrhu bolo vyhovené nemôže navrhovateľka v odvolacom konaní požadovať zmenu žaloby, nakoľko to je ustanovením § 371 CSP vylúčené. Pokiaľ navrhovateľka je toho názoru, že sa na jej úkor (tak ako to uvádza v podanom odvolaní) niekto bezdôvodne obohatil, nič jej nebráni, aby si tento svoj nárok uplatnila na súde samostatnou žalobou.

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ust. § 57 CMP, ktoré ustanovuje, že o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy štátu rozhoduje súd len na návrh. Návrh na prisúdenie náhrady trov odvolacieho konania nebol podaný, preto odvolací súd v súlade s § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).